

Bosna u akvarelima Nerice Abdulić-Osmanović; -Osmanović; -Osmanović;

07/06/2009 22:33 by Administrator

Ovih dana u Pragu je u organizaciji Ambasade Bosne i Hercegovine otvorena izložba bosanske slikarke Nerice Abdulić-Osmanović. Rođena Banjaluka morala je 1992. godine, kao i mnogi Bošnjaci, da napusti taj grad. Našla je utočište u Austriji, u Salzburgu, gdje je uspjela da se kao umjetnik održi u novoj sredini.

U Pragu izlaže akvarele velikog formata. To su pretežno bosanski motivi - Travnik, Bosanski Petrovac, Skender Vakuf, Počitelj.

RSE: Slike koje ste izložili na izložbi u Pragu su akvareli. Da li vi isključivo slikate akvarel tehnikom?

Abdulić-Osmanović: Bavim se i crtežom, ali akvarel je kao slikarska tehnika meni najbliža. Ja sam se tu pronašla još od gimnazijskih dana.

RSE: Kažete da ste se našli u akvarelu. Zašto baš akvarel? Kakve vam mogućnosti pruža ta tehnika?

Abdulić-Osmanović: Za akvarel je potreban poseban senzibilitet. Pošto potičem iz umjetničke porodice - moj ujak je bio poznati hrvatski slikar Hajrudin Kujundžić, moja majka je bila profesorica likovnog i slikala je akvarele - ja sam od ranog djetinjstva bila u kontaktu sa vodenim bojama i sa kistovima.

RSE: Izložili ste dosta slika sa motivima bosanskih gradova. Vi ste Bosnu kao izbjeglica napustili 1992. godine. Da li je to slika Bosne iz vašeg sjećanja ili je to sadašnja Bosna?

Abdulić-Osmanović: To je sadašnja Bosna, ali, naravno, i Bosna iz mog sjećanja. Zapravo nema jasne granice između one Bosne i ove sadašnje, mada se dosta toga promijenilo, dosta porušilo, ali ja svoj odnos prema Bosni nikad nisam promijenila. Bosna je uvijek u mom srcu. Moji slikarski motivi su isključivo vezani za ono što sam doživjela i što sam vidjela, dakle, moje lično iskustvo. Nastojala sam da taj materijalni svijet tehnikom akvarela pretvorim u nematerijalni koji se graniči sa fantazijom. Polazni motiv je, naravno, prepoznatljiv, ali onda - pošto akvarel odvlači, ne možete kontrolisati vodu i papir, to je nemoguće - to ide svojim putem i svojim tokom, pa se dogode one divne, da tako kažem, kontrolisane slučajnosti.

RSE: Jedan od vaših estetskih motiva je i Počitelj, očigledno vas privlači njegova čudesna ljepota.

Abdulić-Osmanović: Počitelj, ja mislim, privlači svakog. Njegova ljepota je zaista fascinantna. Dovoljno je samo baciti pogled na one crne čemprese koji streme ka nebu kao gotički tornjevi. To je nezaboravno. Uvijek mi traže slike sa motivima iz Počitelja, ali ja to ne prodajem, to je dio mog fundusa.

RSE: Na vašim akvarelima su prizori iz mnogih bosanskih gradova - Travnika, Bosanskog Petrovca, Skender Vakufa, Počitelja, ali nema vaše rodne Banjaluke.

Abdulić-Osmanović: Naslikala sam mnogo akvarela sa motivima iz Banjaluke, međutim na prvoj izložbi smo bili malo ograničeni sa prostorom, tako da nisam izložila ni Banjaluku, ni Sarajevo, a ni još neke gradove koje

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalucane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

---

sam slikala.

RSE: Vidio sam na izložbi pored bosanskih motiva imate i prizore iz Venecije i pejzaže iz Austrije.

Abdulić-Osmanović: U Austriji živim, okupljena sam tim prizorima i naravno da to i slikam. Posebno su mi dragi zimski motivi, što je i tipično za Austriju. A što se tiče Venecije, Venecija je bila tema mnogih umjetnika, tako da sam se i ja malo okupjala u tome.

RSE: Koji slikari su na vas imali najveći uticaj?

Abdulić-Osmanović: Ja običavam Ismeta Mujezinovića. On je, po mom mišljenju, najviše slikar. Prije tri godine sam imala izložbu u Galeriji portreta u Tuzli. Ostala sam tri sata na prvom spratu gdje su izloženi njegovi radovi, išla od slike do slike, i ponovo se vraćala na neke od njih, posebno na akverele. Predivni su. S Ismetovom slikom uvijek odmah uspostavlja kontakt. I to je ono što me fascinira. On mi je, možda, bio jedini uzor. Ā Ā Ā

RSE: 1992. godine vi ste sa porodicom izbjegli u Austriju, u Salzburg. Život izbeglice sigurno nije bio lak, ali vi ste uspeli da se održite kao umjetnik u potpuno novoj sredini.

Abdulić-Osmanović: Mi smo došli u Austriju 1992. sasvim slučajno, neplanirano. U to vrijeme nije uvijek mogao da bira zemlju, htio je samo da pobjegne iz ratnog haosa. A poznato je kako je tada bilo u Banjaluci. Kad smo došli u Austriju bilo je jako teško. Valjalo je učiti jezik, a tamošnji ljudi su hladni, nema komunikacije na koju smo navikli. Počela je borba za egzistenciju, radili smo sve i svašta, izbora nije bilo. Međutim, lagano, mjesec po mjesec, godinu po godinu uspjela sam da savladam njemački jezik i da dobijem posao u svojoj struci. Sada držim kurseve slikanja i akvarel tehnike. Sprijateljila sam se sa svojim učenicima. Vodila sam ih i u Bosnu. Ā Ā Ā

RSE: Razmišljajte li o povratku?

Abdulić-Osmanović: Razmišljam. Nadam se da će to uskoro ostvariti. U svakom slučaju planiram da moje dijete raste u Bosni.

RSE: A da li planirate da se vratite u Banjaluku?

Abdulić-Osmanović: Ne planiram. Vratiti se u Sarajevo.

RSE: Da li ste ikada bili u Banjaluci nakon rata?

Abdulić-Osmanović: U Banjaluku odlazim vrlo često. Tamo smo otišli odmah nakon završetka rata. Moji planovi sa Banjalukom su bili veliki. Međutim, nakon nekoliko odlazaka shvatila sam da povratak nije moguć.

RSE: To nije vaš je vaš grad?

Abdulić-Osmanović: To jeste moj grad, to će uvijek biti moj grad. Ja sam se tu rodila, ja sam u Banjaluci postala uvijek. Banjaluka me odgojila, napravila od mene ovo što sam sada. Međutim, vidjela sam neke stvari sa kojima se zaista ne mogu pomiriti. Da je bilo nekog masovnog povratka, ja bih se vrlo rado priključila. Međutim, Banjalučani se ne vraćaju u Banjaluku. Mislim da je Banjaluka doživjela ne samo urbid nego i etnocid.

RSE: Gdje ste do sada izlagali u Bosni i Hercegovini?

Abdulić-Osmanović: Izlagala sam u Bihaću, u Tuzli, u Zenici, u Sarajevu. Sada planiram izložbe u Travniku i u

Bugojnu.

RSE: Da li je bilo poziva da organizujete izložbu u Banjaluci?

Abdulić-Osmanović: Nije. A i kad sam htjela, tri puta sam odbijena. To mi je jako teško palo. Evo i sada pokušavam da priredim izložbu u nekadašnjem Domu kulture, to se sada zove Banski dvor, međutim ne ide. Mene to strašno boli.

(RSE)

Izvor vijesti: cyberbulevar.com